

Datum van
inontvangstneming

:

13/12/2018

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-701/18 – 1

Zaak C-701/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 november 2018

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Nürnberg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 oktober 2018

Verzoekende partij:

Geld-für-Flug GmbH

Verwerende partij:

Ryanair DAC

Amtsgericht Nürnberg (rechter in eerste aanleg Nürnberg, Duitsland)

[OMISSIS]

In het geding tussen

Geld-für-Flug GmbH, als exploitante van de website www.geld-fuer-flug.de,
[OMISSIS] Wiesbaden

– verzoekster –

[OMISSIS]

tegen

Ryanair DAC, [OMISSIS] Dublin, Ierland

– verweerster –

[OMISSIS]

[Or. 2]

betreffende een vordering

heeft het Amtsgericht Nürnberg [OMISSIS] op 31 oktober 2018 de volgende

beslissing

gegeven:

- I. De behandeling van de zaak wordt geschorst.
- II. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 19, lid 3, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten aldus worden uitgelegd dat een beding in de algemene vervoersvoorwaarden van een commerciële luchtvaartmaatschappij waarover niet afzonderlijk is onderhandeld en volgens hetwelk een via elektronische weg gesloten overeenkomst met een te vervoeren consument wordt beheerst door het recht van het land waar de luchtvaartmaatschappij is gevestigd, welk recht afwijkt van het recht van de gewone verblijfplaats van de te vervoeren consument, oneerlijk is voor zover het de consument misleidt door hem niet erop te wijzen dat krachtens artikel 5, lid 2, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) slechts beperkte mate voor een ander recht kan worden gekozen en geen rechtskeuze naar believen kan worden gemaakt, maar uitsluitend de in artikel 5, lid 2, tweede alinea, van de Rome I-verordening genoemde rechtskeuzes mogelijk zijn? **[Or. 3]**

Motivering

- 1 I. Verzoekster, in haar hoedanigheid van gesubrogeerde, vordert van verweerster terugbetaling van niet-verschuldigde belastingen en toeslagen over geannuleerde luchtvervoerovereenkomsten.
- 2 De betrokken passagiers (hierna: „passagiers”) hebben bij verweerster vluchten geboekt die van of naar Nürnberg moesten worden uitgevoerd. Alle passagiers hebben hun gewone verblijfplaats in Duitsland. Alle passagiers zijn niet voor hun

2

vlucht verschenen, maar hebben zich tot verzoekster gewend en hebben hun vluchten door haar toedoen bij verweerster laten annuleren. Alle passagiers hebben hun vorderingen tegen verweerster tot terugbetaling van niet-verschuldigde belastingen en retributies op verzoekster overgedragen. In elk geval is de rechter daarvan uitgegaan op grond van door verzoekster overgelegde documenten. Verzoekster heeft verweerster buitengerechtelijk tot terugbetaling gesommeerd, maar zonder resultaat.

- 3 Op grond van de overgelegde overeenkomsten tussen verzoekster en de passagiers is de rechter ervan uitgegaan dat verzoekster de vorderingen van de passagiers door middel van eigenlijke factoring heeft verworven en het volledige krediet- en handhavingsrisico draagt.
- 4 Bij de boeking van de vliegtickets zijn alle passagiers in het bezit gesteld van de algemene vervoersvoorwaarden van verweerster. Hierin staat onder meer te lezen onder punt 2.4, eerste volzin:
- 5 *„Tenzij anders is bepaald door het verdrag of toepasselijke wetgeving, worden uw vervoersovereenkomst, deze algemene vervoersvoorwaarden en ons reglement beheerst door het Ierse [Or. 4] recht.”*
- 6 Verderop in dezelfde algemene vervoersvoorwaarden, onder punt 4.2.1, staat te lezen dat passagiers die niet reizen, binnen een maand schriftelijk een volledige terugbetaling van de betaalde overheidsbelastingen kunnen aanvragen. Op de terugbetaling worden administratieve kosten in mindering gebracht volgens een tabel van retributies. Alle andere betaalde bedragen worden niet terugbetaald. Volgens deze tabel bedragen de administratiekosten 20 €, terwijl de per vlucht en ticket aangerekende bedragen voor belastingen en retributies (gedeeltelijk) lager uitvallen.
- 7 Naar opvatting van verweerster is de overdracht van de vorderingen van de passagiers op verzoekster nietig naar Iers recht, aangezien de cessie van een „loutere vordering“ in samenhang met de Ierse delictomschrijvingen „maintenance“ en „champerty“ nietig is omdat verzoekster geen oorspronkelijk eigen legitiem belang heeft.
- 8 Verzoekster heeft daartegen verweer gevoerd. Een advies over het Ierse recht is tot dusver niet ingewonnen, aangezien dit naar opvatting van de rechter niet is vereist indien zou blijken dat het beding inzake rechtskeuze nietig is.
- 9 II. [Procedurele aspecten] [OMISSIS].
- 10 2. Of de vordering wordt toegewezen, is afhankelijk van de uitlegging van artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG. De behandeling van de zaak moet derhalve worden geschorst en krachtens artikel 19, lid 3, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moet het Hof van Justitie van de [Or. 5]

Europese Unie worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de in het dictum van de beslissing gestelde vraag.

- 11 3. Of verzoekster de aan haar gecedeerde vorderingen geldend kan maken, is in wezen afhankelijk van de geldigheid van de cessie. Indien het Duitse recht krachtens artikel 5, lid 2, eerste alinea, van de Rome I-verordening toepassing zou vinden, is de cessie geldig volgens § 398, eerste volzin, van het Bürgerliche Gesetzbuch (burgerlijk wetboek, Duitsland; hierna: „BGB”). Een eventueel cessieverbod in de algemene vervoersvoorwaarden van verweerster (punt 15.4) zou met name krachtens § 307, lid 1, eerste volzin, BGB nietig zijn wegens onredelijke benadeling [OMISSIS]. Indien het Ierse recht toepassing zou vinden, moet via de inwinning van een juridisch advies over het Ierse recht worden uitgemaakt of de in casu in het kader van een eigenlijke factoring verrichte cessie strijdig is met het Ierse recht, respectievelijk of het in punt 15.4 van de algemene vervoersvoorwaarden genoemde cessieverbod geldig is naar Iers recht.
- 12 Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft reeds geoordeeld dat luchtvaartmaatschappijen de door klanten verschuldigde bijdragen voor belastingen en retributies apart moeten specificeren bij de bekendmaking van hun passagierstarieven en deze niet (ook niet gedeeltelijk) in hun passagierstarieven mogen verwerken (arrest van 6 juli 2017, zaak C-290/16). In hetzelfde arrest wordt verklaard dat bedingen in algemene voorwaarden die voorzien in forfaitaire administratiekosten voor de terugbetaling van dergelijke retributies en belastingen, nietig kunnen worden verklaard op grond van een nationale wettelijke regeling tot omzetting in nationaal recht van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten. Naar Duits recht zou het beding in punt 4.2.1 van de algemene vervoersvoorwaarden van verweerster volgens § 307, lid 1, eerste volzin, BGB dus nietig zijn wegens onredelijke benadeling [OMISSIS]. **[Or. 6]**
- 13 4. Bijgevolg is het van doorslaggevend belang of de rechtskeuze in de algemene vervoersvoorwaarden van verweerster (punt 2.4) al dan niet geldig is. Zonder rechtskeuze zou in alle gevallen het Duitse recht van toepassing zijn krachtens artikel 5, lid 2, eerste alinea, van de Rome I-verordening, aangezien alle passagiers hun gewone verblijfplaats in Duitsland hebben en alle vluchten in Nürnberg vertrekken of aankomen.
- 14 Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in verband met artikel 6, lid 2, van de Rome I-verordening geoordeeld dat een rechtskeuzebeding in de algemene verkoopvoorwaarden van een ondernemer misleidend kan zijn in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten wanneer de consument niet wordt ingelicht over het beginsel van de gunstigste behandeling van artikel 6, lid 2, tweede volzin, van de Rome I-verordening (arrest van 28 juli 2016, zaak C-191/15). Op grond van artikel 6, lid 4, onder b), van de Rome I-verordening is artikel 6, lid 2, tweede volzin, van de Rome I-verordening niet van toepassing op vervoerovereenkomsten. Met zijn prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter

dan ook te vernemen of die rechtspraak van overeenkomstige toepassing is op artikel 5, lid 2, van de Rome I-verordening.

15 [Uiteenzettingen over de stand van de rechtspraak en de literatuur] [OMISSIS]
[Or. 7]

16 [OMISSIS]

17 5. Voor zover de verwijzende rechter kan nagaan, is de prejudiciële vraag tot dusver niet beantwoord.

[OMISSIS]

[lijst van bijlagen]

[OMISSIS]